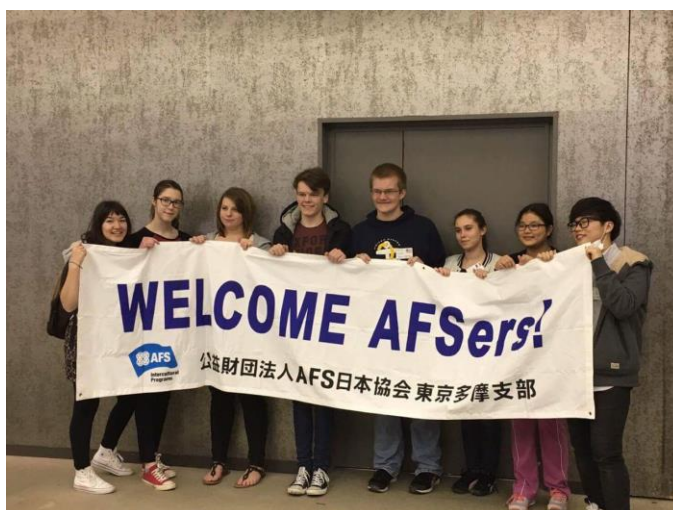

Af Benjamin Faarvang, Japan, 2016-17

Da jeg tog til Japan i marts 2016, havde jeg ofte undret mig over, hvad jeg ville i fremtiden, da jeg egentlig ikke vidste, hvad jeg godt kunne lide eller hvad der passionerede mig. Jeg valgte at tage til Japan da jeg altid har været interesseret i landet, en interesse der dels var kommet gennem spil, manga og serier, og dels på grund af, at jeg ikke vidste noget om Japan og syntes, at det var et mystisk sted. Jeg tog derfor til Japan for at forstå det land, der altid havde interesseret mig, men hvad jeg ikke vidste var, at jeg ville ende med at lære lige så meget om mig selv, som om Japan.

Lidt materiale til at fodre fantasien

Dagen jeg fik nyheden fra AFS om, at min ansøgning til et udvekslingsophold i Japan var blevet godkendt, er uden tvivl én af de bedste dage i mit liv. Jeg blev straks fyldt med forestillinger om, hvordan mit nye liv i Japan skulle foregå, og dog var det svært at forestille sig at en dansker der ikke har boet andre steder end i Midtjylland, skulle finde sig selv i et land så fjernt og så anderledes. Da nyheden kom at jeg skulle til Tokyo, havde jeg dog lidt materiale til at fodre fantasien. Jeg fik også et brev fra familien, en mor, en far, to bedsteforældre og en storesøster, sådan var medlemmerne i min fremtidige japanske familie. Det eneste jeg kunne have ønsket mig mere, var at bo i et mere traditionelt japansk hus, men det ville selvfølgelig være svært, da Tokyo er en moderne storby. Eller, det er i vært fald det jeg troede. Hvad jeg ikke vidste var at min japanske familie praktisk talt bor på et bjerg, og at der skulle to busture og en togtur til for at nå hen til skolen, der befandt sig lidt mere inde i Tokyo. Så jeg fik både oplevet Japan i storbyen og Japan på landet.

Her står jeg og er ved at sprænge af spændthed, da dette billede blev taget få minutter før jeg skulle møde min værtsfamilie. De andre på billedet er udvekslingstudenter i samme gruppe som mig. Man mødes i gruppen flere gange på året, så man altid har nogle i samme situation at snakke med.

Begå mig med håndfagter

Da jeg ankom til Japan, blev alle udvekslingsstuderne fra AFS samlet på ét sted, hvor vi fik en introduktion og blev givet nogle redskaber til bedre at kunne vænne os til vores nye tilværelse. Dernæst kom værtsfamilierne og hentede deres nye familiemedlemmer i små grupper. Det var min værtsmor og værtssøster, der kom for at hente mig. Det var også der, jeg fandt ud af, at kun min værtssøster kunne tale engelsk, hvilket betød, at jeg hurtigt måtte lære at begå mig med håndfagter og de japanske gloser, jeg havde lært hjemmefra. Derefter tog min værtsmor mig med ud at spise nudler, hvilket også gav mig lejlighed for at anerkende, at jeg også måtte se at få lært at spise med pinde i en fart.

Brugte det meste af min tid i stuen

Mit nye Japanske hjem var rimelig stort, da alle først benævnte medlemmer af familien alle

boede sammen. Mit værelse var på anden etage og havde for det meste mere eller mindre samme temperatur som udenfor, så om sommeren var det meget varmt og om vinteren var det meget kold. Dette var dog ikke noget stort problem, da jeg brugte det meste af min tid i stuen (som var i samme rum som køkkenet) sammen med resten af familien. I Danmark var jeg vant til for det meste kun at se min familie ved måltider da jeg brugte resten af tiden på mit værelse, men i Japan var mit værelse ikke andet end det sted hvor jeg sov og stod op.

Her står jeg i Hachioji-bydelen af Tokyo på vej til Karaoke med min værtssøster!

Jeg forstod ikke en brik

Min Japanske familie er nogle af de rareste og mest imødekomende mennesker jeg nogensinde har mødt, og jeg følte mig fuldkommen hjemme hos dem på rekordtid. Jeg brugte især meget tid sammen med min værtsmor og værtsbedstemor, selvom jeg ikke forstod en brik af, hvad bedstemoren sagde før halvdelen af året var gået.

Snakke sproget på et meget mere flydende niveau

Jeg brugte dog det meste af min tid, det samme sted som de fleste på min alder i Japan, i skolen. Skolen startede 08:30 og sluttede omkring klokken 16:00, hvorefter de fleste, mig selv inkluderet, tog del i en klubaktivitet. Jeg var en del af kendo klubben (japansk sværd fægtning), og kom derfor først hjem omkring klokken 19:00 de dage, der var klubaktivitet. På skolen var der også mange nye ting at skulle vænne sig til, for eksempel skulle vi have uniformer på og havde et par sko til indendørs brug og et par til udendørs brug. Mine klassekammerater var alle meget søde, men det tog selvfølgelig et godt stykke tid, før jeg fandt nogle gode kammerater, da jeg lige skulle lære at tale sproget først. Efter de første 4 måneder mødte jeg heldigvis én af de bedste venner, jeg nogensinde har haft. Vi var altid sammen, og gennem ham lærte jeg at snakke sproget på et meget mere flydende niveau, og at passe ind sammen med de andre elever på skolen.

Selvom Japan er et moderne land er der stadig templer og gamle statuer alle vegne. Her var jeg taget til den store buddha statue i Kamakura med min værtsmor.

Hele familien fandt sammen til at spise "Okonomiyaki" så der havde jeg muligheden for at møde hele familien!

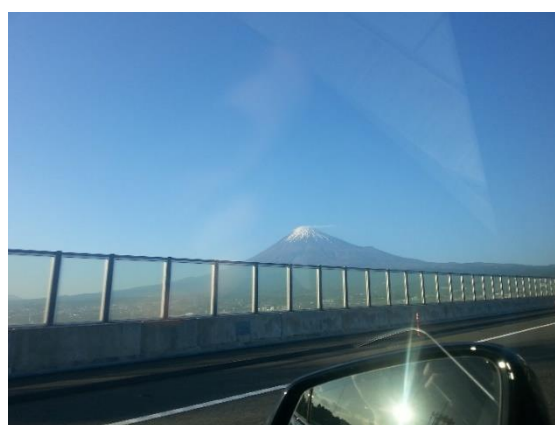
Da jeg først havde vænnet mig til alt det nye og havde lært sproget, gik tiden uheldigvis nådesløst hurtig. Jeg fandt mig hurtigt tilbage i Danmark, ekstrem nedtrykt ved tanken om at det hele var overstået.

Fransk og Kinesisk

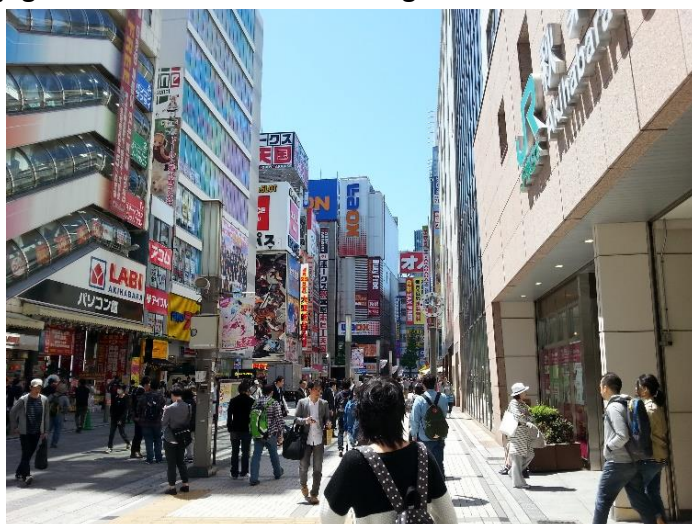
Men jeg kunne altså ikke komme mig over Japan. Alt det jeg havde lært og følt i Japan, betød alt for mig, og jeg var ikke villig til at lade det høre til fortiden. Denne følelse har styret mit liv lige siden, og jeg har aldrig været mere målrettet. Efter at have lært Japansk havde jeg endelig fundet nået i livet der passioneret mig. Efter at have studeret Japansk på egen hånd i en længere periode, begyndte jeg at interessere mig for andre sprog som Fransk og Kinesisk. Det viste sig, at selvom Japansk stadig er mit yndlingsprog, var jeg også meget interesseret i andre sprog og kulturer. Jeg fulgte min interesse for sprog og kultur, og i dag har jeg også boet 6 måneder i Kina og skal snart til at starte på universitetet i Lyon, Frankrig. Jeg har desuden stadig kontakt med min værtsfamilie og bor altid hos dem i en periode hver gang jeg er i Japan, hvilket jeg er overraskende ofte.

Fremadrettet og motiveret

Min rejse til Japan har også betydet meget for min familie i Danmark. For nogle år siden havde jeg min danske familie med til Tokyo, hvor de mødtes med min Japanske familie, hvilket var en fantastisk, surrealistisk oplevelse. Min mor siger spøgende, at hun ville ønske at jeg aldrig var taget til Japan, da jeg ikke har kunne sidde stille lige siden. Det har

Fuji bjerget kan nogle gange ses fra diverse steder i Tokyo. Det er sært at sige at man vænner sig til synet på et år.

Tokyo er en ekstremt farvestrålende by. Her er jeg taget til Akihabara, en del af Tokyo - berømt for manga og anime kultur.

hun måske ret i, da det var på grund af mit år i Japan, at jeg opdagede min passion for kultur og sprog. Men vi ved begge også godt, at jeg aldrig havde været så fremadrettet og motiveret, som jeg er i dag, hvis jeg ikke var taget til Japan.

Begyndelsen på den person, jeg er i dag

Nu hvor jeg tænker tilbage på det, er alle beslutninger, jeg har taget og alt jeg har opnået siden mit år i Japan, gjort på baggrund af den erfaring og de oplevelser, jeg fik på det år. Mit år i Japan, var begyndelsen på den person jeg er i dag. Jeg er siden også blevet

interesseret i andre kulturer og sprog, men jeg ved også godt, at jeg helt klart ender med at arbejde og bo i Japan. Jeg ved ikke hvordan mit liv ville være i dag hvis jeg ikke var kommet til Japan med AFS i 2016, og det er jeg glad for. For hvis der er en beslutning som jeg aldrig nogensinde kommer til at fortryde, så er det at tage et år på udvekslingsrejse i Japan.